

On Altıncı Lem'a Birinci Suali açıklar mısınız?

Buradaki birinci soruda veli bir zat kadere bakıp demiş,

"Ehl-i sünnet bu yıl içinde büyük bir galibiyet ve fetihde bulunacak."

ama dediği gibi çıkmamış. Üstad Hazretleri bu veli zatın neden isabet edemediğini Levh-i Mahv-ı İspat ile izah ediyor. Onun velayeti üstündeki şaibeleri kaldırmak için kaderin ince bir meselesini izah ve şerh ediyor, şöyle ki:

Bediüzzaman'ın ifadesiyle,

"Levh-i Mahv-İspat ise, sabit ve daim olan Levh-i Mahfuz-u A'zam'ın daire-i mümkünatta, yani mevt ve hayata, vücud ve fenaya daima mazhar olan eşyada mütebeddil bir defteri ve yazar bozar bir tahtasıdır ki, hakikat-ı zaman odur." (bk. Sözlür, Otuzuncu Söz, s. 548)

Cenab-ı Hak, ilmindeki manalardan bir kısmını zamanın sayfasında yazmakta, daha sonra ölüm kanunuyla bunları silip yenilerini göstermektedir.

Eşyanın Allah'ın ilmindeki halinde zaman söz konusu değildir; ezel- ebed beraberdür. Bunların vücuda gelmeleri belli bir tertip ve sıra iledir, böylece zaman ortaya çıkmaktadır.

Ezbere bildiğimiz bir şiirin başı ve sonu ilmimizde beraberce bulunur. Ama bunu söylemeye veya yazmaya başladığımızda belli bir sıra ortaya çıkar.

Bir insanın ömrü boyunca geçireceği devreler, nutfede mevcuttur; ama **Kitab-ı Mübin** dediğimiz bu alemde daha geniş ve ayrıntılı görüntüler var ayrıca Levh-i Mahv ve İspat dediğimiz levhada, şartların yerine gelip gelmediği de kontrol edilmektedir; yani bir adamın başına gelecek şeylerin tayin ve tespiti Levh-i Mahv ve İspat'ta gerçekleşir.

İlm-i İlâhî'nin değişmesi muhaldür. Ezelden ebede kadar olmuş ve olacak bütün hâdiseler gibi, ata kanununun tatbikatı da o ilmin şümûlündedir. Bu kader değişmez. Değişiklikler sabit ve derin olan Levh-i Mahfûz'un daire-i mümkünatta bir defteri ve yazar bozar tahtası hükmündeki Levh-i Mahv ve isbat'ta olmaktadır. Önce takdir

edilen nice cezalar, daha sonra tövbe vesilesiyle ve ata kanunu ile afvedilmekte, Levh-i Mahv ve İsbat'tan silinmekte ve kaza edilmemektedir. Nitekim bir âyet-i kerîmede şöyle buyurulmaktadır:

"Allah dilediği şeyi mahveder ve dilediğini isbat eder. Nezdinde kitabın aslı olan Levh-i Mahfuz vardır."(*Ra'd, 13/39*)

Zaman şeridi yazar bozar bir tahta hükmünde olduğu için yazılar ve mukadderat son hali ile yazılı değildir, şart ve meşrut kuralı vardır. Yani Allah der **"Şu şartı yaparsa ben de ona şöyle muamele ederim."** der.

Mesela Allah bir kulunun ömrünü sağlığına dikkat etmek kaydı ile seksen yıl tahsis eder, ama o kul sağlığına dikkat etmez ve Allah da Levh-i Mahv İspata yazmış olduğu seksen yılı siler onu elli yıla çevirir. Ama insanın ömrüne dair bu son hali şartları ile beraber Levh-i Mahfuzda vardır, burada bir değişme olmaz. Yani Allah zaten onun sağlığına dikkat etmeyip ömrünü elli yıla düşüreceğini ezeli ilmi ile biliyordu.

Üstad Hazretleri bu hakikate bahsi geçen yerin devamında şöylece işaret ediyor:

"İşte bu sırra binaen, geçen Ramazan-ı Şerifte ve Kurban Bayramında ve daha başka vakitlerde, istihraca binaen veya keşfiyat nev'inden verilen haberler, muallâk oldukları şerâiti bulamadıkları için vukua gelmemişler ve haber verenleri tekzip etmiyorlar. Çünkü mukadder imiş, fakat şartı gelmeden o da vukua gelmemiş."

"Evet, Ramazan-ı Şerifte bid'aların ref'ine Ehl-i Sünnet ve Cemaatin ekseriyetle hâlis duası bir şart ve bir sebab-i mühim idi. Maalesef camilere Ramazan-ı Şerifte bid'alar girdiğinden, duaların kabulüne sed çekip ferec gelmedi. Nasıl ki, sabık hadisın sırrıyla, sadaka belâyı ref' eder; ekseriyetin hâlis duası dahi ferec-i umumîyi cezb eder. Kuvve-i cazibe vücuda gelmediğinden, fütuhât da verilmedi."(1)

(1) bk. [Lem'alar, On Altıncı Lem'a](#).